

Arrest

nr. 312 380 van 3 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
 X
 X
 X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. ABDUL**
 Borsbeeksebrug 34/1
 2600 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 februari 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 28 februari 2024 met refertenummer X.

Gezien de nota met het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. ABDUL.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 11 januari 2021, dienen op 13 januari 2021 een eerste verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 26 september 2022 de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 7 maart 2023, bij arrest nr. X, de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Zonder België te verlaten, dienen verzoekers op 2 juni 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 8 februari 2024 de beslissingen tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek), die aangetekend worden verstuurd op 12 februari 2024.

De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op [...] geboren in Mosul, Irak. U bent een moslim van Koerdische origine. Uw oom [I.I.] (CG [...], o.v.[...]) verliet Irak in 2006 en kreeg in België de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. U ging tot het derde leerjaar naar school.

Bij de inval van de Islamitische Staat (IS) in 2014 vluchtte u samen met uw ouders, uw broers en zussen, uw grootouders, uw tantes [A.I.M.M.] (CG [...], o.v.[...]), [S.I.M.M.] (CG [...], o.v. [...]) en [F.I.M.M.] (CG [...], o.v. [...]) naar het dorp Bakrama in de Koerdisch Autonome Regio. Jullie gingen in een onafgewerkte woning wonen. Ook daar mochten jullie niet naar buiten aangezien uw grootvader in het verleden in een stammenprobleem verwickeld was. Aangezien de levensomstandigheden in Bakrama zeer moeilijk waren, besloot uw grootvader met al zijn kinderen en kleinkinderen het land te verlaten. In mei 2019 vertrokken jullie met de bus naar Turkije. In Istanbul gingen jullie op zoek naar een smokkelaar. Aan de grens met Griekenland werden jullie betrapt. Een man naast uw tante [A.] was aan het discussiëren met een Griekse man. De man wilde hem slaan, maar sloeg per ongeluk tegen haar nek. Jullie werden teruggestuurd naar Turkije en reisden opnieuw naar Bakrama. In februari 2020 probeerden jullie opnieuw. Uw tante had echter te veel pijn aan haar nek en ze werd medisch behandeld in Turkije. Jullie keerden terug naar Bakrama waar jullie nog tot oktober 2020 verbleven. In oktober 2020 vertrokken jullie opnieuw met de hele familie. U slaagde er dit keer in samen met uw tantes [A.], [S.] en [F.] om Griekenland te bereiken. Uw ouders, uw broers en zussen en uw grootouders werden echter opnieuw tegengehouden. Uw grootouders wonen momenteel terug in Bakrama. Uw ouders en uw broers en zussen zijn opnieuw vertrokken en bevinden zich ofwel in Turkije ofwel in Griekenland.

U kwam op 11 januari 2021 aan in België. U diende op 13 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legde u een kopie neer van uw identiteitskaart, een kopie van de identiteitskaart van uw vader en een kopie van de woonstkaart van uw vader.

Op 29 september 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). In het kader van uw beroepsprocedure legde u een attest van gezinssamenstelling neer, een internetartikel over de families [T.] en [B.], een brief, foto's en video's over de woning in Bakrama, twee medische attesten over uw tante [A.], een identiteitskaart van uw grootmoeder, medische attesten van uw grootmoeder, identiteitskaarten van familieleden in Zummar en een identiteitskaart en overlijdensakte van [A.]. De RvV weigerde u eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus op 07 maart 2023.

Zonder het Belgisch grondgebied te hebben verlaten, diende u samen met uw drie tantes op 2 juni 2023 een volgend verzoek in. In het kader van onderhavig verzoek halen jullie aan dat u in maart 2023 na een lange tijd plots terug contact heeft kunnen maken met uw vader en u hierbij vernam dat hij veilig in Turkije zat. Echter, vrijwel meteen nadat jullie terug contact met elkaar hadden, zou hij problemen hebben gekregen. Hashed el Shaabi zou namelijk omstreeks dat moment jullie eigendommen in Mosul ingenomen hebben. Uw vader [S.] zou omwille van deze problematiek zijn teruggekeerd naar Irak in april 2023 maar zou zijn aangehouden aan de grens tussen Turkije en Irak. Er zouden hierbij arrestatiebevelen uitgevaardigd zijn tegen [A.] (tante), tegen [S.] (uw vader) en tegen [I.] (uw grootvader).

Ter staving van uw volgende verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie van uw identiteitskaart, een attest van gezinssamenstelling, een begeleidend schrijven van uw advocaat, een arrestatiebevel voor uw vader [S.], een arrestatiebevel voor uw grootvader [I.], een arrestatiebevel voor uw tante [A.], een volmacht van [S.], een volmacht van [I.], een eigendomsakte van uw tante [A.], een eigendomsakte van uw vader [S.], een DHL verzendingsnota, een internetartikel, een facebookpost van een nieuwssite en een DNAonderzoek en medische attesten voor uw tante [A.].

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een

bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U haalt aan dat u psychologische problemen heeft en een psycholoog wenst te zien. U geeft hier evenwel geen verdere duiding bij en legt geen documenten neer om uw psychologische problemen mee te staven. Voorts licht u niet toe op welke manier deze problemen het goede verloop van het gehoor zouden kunnen beïnvloeden.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

U baseert zich bij uw volgend verzoek gedeeltelijk opnieuw op de asielmotieven die u in het verleden al heeft uiteengezet, meer bepaald de bloedwraak.

Dient in dit verband te worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar u er niet in geslaagd was aannemelijk te maken dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie diende te koesteren of dat u er een reëel risico liep op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet. Verder oordeelde het CGVS dat er op dat moment voor burgers in Ninewa geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestond.

Deze beslissing en haar motieven werden in beroep door de RvV bevestigd en overgenomen. Inzake de documenten die u neerlegde in het kader van de beroepsprocedure oordeelde de RvV dat deze geen informatie verschaffen over de door u ingeroepen asielmotieven. De RvV kwam tot de conclusie dat u geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie diende te koesteren of dat u een reëel risico liep op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet. U ging niet in cassatieberoep.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot dit verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Wat betreft onderhavig verzoek verwijst u naar een vrees in uw hoofde en in hoofde van uw tantes omwille van eigendommen die door Hashed el Shaabi in de regio zouden ingepalmd zijn (DZV [Z.], [S.], [F.], [A.] vraag 17/19). Vooreerst moet wat dit betreft in herinnering worden gebracht dat jullie initiële asielmotieven op tal van aspecten en in ernstige mate ongeloofwaardig dienden te worden bevonden. U deinst er aldus niet voor terug om bedrieglijke verklaringen af te leggen ten aanzien van de instanties belast met het onderzoek naar uw nood aan bescherming. Dit maakt dat bij uw nieuwe asielmotieven een zeker voorbehoud moet gemaakt moet worden.

Er dient verder vastgesteld te worden dat de beknopte verklaringen in verband met de problemen die jullie heden aanhalen niet gelijklopend zijn, wat de geloofwaardigheid ervan ernstig aantast. Zo verklaarde u dat uw grootvader [I.] de gronden wilde verkopen om uw vader [S.] geld te schenken om iets op te starten in Turkije. Hij had hiervoor een advocaat ingeschakeld die uiteindelijk kenbaar maakte dat de gronden door Hashed el Shaabi werden ingepalmd ([Z.] DVZ vraag 13). [S.] was boos, keerde terug naar Irak en werd op 4 april 2023 aan de grens gearresteerd ([Z.] DVZ vraag 13, vraag 20). De advocaat liet u weten dat [S.] pas vrijgelaten zou worden als hij de gronden aan de militie zou schenken. Dit mist alle logica indien Hashed el

Shaabi de gronden reeds ingepalmd had ([Z.] DVZ vraag 20). [F.] en [S.] verklaarden dan weer dat [S.] op 4 april 2023 aangehouden werd aan de grens en dat jullie erna niets meer van hem vernomen hadden ([F.], [S.] DVZ vraag 20). Dit klemt met de verklaringen van u, die stelde via de advocaat de voorwaarden voor de vrijlating van [S.] vernomen te hebben ([Z.] DVZ vraag 20).

Uit de door jullie neergelegde documenten blijkt dat [A.] en [S.] in 2013 eigenaar werden van een stuk grond. Voorts werden er drie volmachten neergelegd. De eerste volmacht dateert van 2013, waarin [A.] de volmacht aan haar vader geeft om haar eigendommen te verkopen. De tweede volmacht is er een van [S.] aan zijn vader opgemaakt in 2018 inzake het beheer van zijn eigendom. De derde is er een van [I.] (vader van [S.] en [A.]) aan een advocaat inzake het beheer van hun vastgoed, opgemaakt in 2023. Uit niets kan er evenwel opgemaakt worden dat deze volmachten tot problemen met Hashed el Shaabi zouden geleid hebben.

Jullie geven bovendien verschillende redenen voor de opmaak van deze laatste volmacht van 22 maart 2023. Zo stelt u dat de volmacht tot doel had om de eigendommen via de advocaat op te eisen ([Z.] DVZ vraag 17), volgens [F.] dienden de eigendommen via de advocaat verkocht te worden ([F.] DVZ vraag 19) en volgens [S.] wilde [I.] via een advocaat de gronden verkopen, maar werd er toen dit bekend werd bij de overheid een arrestatiebevel uitgevaardigd ([S.] DVZ vraag 19).

Jullie leggen drie kopieën van onderzoeks-/arrestatiebevelen neer. Aan dergelijke stukken kan slechts beperkte bewijswaarde worden gegeven. De authenticiteit en herkomst van dergelijke documenten kunnen niet worden nagegaan daar kopieën met allerhande knip- en plakwerk gefabriceerd kunnen worden. De door jullie neergelegde documenten tonen evenmin aan dat de eigendommen door Hashed el Shaabi ingepalmd werden. De artikelen die deze thematiek in het algemeen behandelen, kunnen niet aantonen dat dit jullie persoonlijk ook te beurt is gevallen.

Wat betreft de overige documenten kan er aangestipt worden dat deze geen ander licht werpen op de aangevoerde elementen. De gezinssamenstelling hadden jullie reeds in het kader van jullie eerste verzoek neergelegd, de DNAtest haalt enkel en alleen de twijfels weg inzake jullie bloedband, de DHL verzendingsnota toont aan dat jullie documenten ontvingen, opgestuurd vanuit Bagdad.

Gelet op voorgaande brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance/>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende

elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden

beoordeeld. Dit gebied omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya.

De provincie Ninewa is ondanks een soennitisch Arabische meerderheid één van de meest etnisch diverse provincies van Irak. De controle van de provincie is verdeeld over verschillende actoren en komt niet overeen met de officiële grenzen. Formeel valt de provincie onder het gezag van de Centraal-Iraakse overheid. De districten Akre en Sheikhan worden echter door de Kurdistan Regional Government (KRG) gecontroleerd, deze laatste oefent eveneens de facto controle uit over delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdanyah. Naast De Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de PMF, de Yekîneyên Berxwedana Sengalê (YBS/ de Yezidi militie voor de verdediging van Sinjar) en de Koerdische peshmerga zijn ook tal van andere lokale, al dan niet onafhankelijk opererende, milities actief die vaak slechts kleine delen van een gebied controleren. In oktober 2020 hebben de overheid van centraal Irak en de KRG een overeenkomst gesloten over een gemeenschappelijk bestuur van het district Sinjar. Het "Sinjar Agreement" heeft als doel het vacuüm op vlak van veiligheid en administratie dat was ontstaan in de nasleep van de heerschappij van ISIS op te vullen, gewapende groepen (zoals de PKK en PMF) op te roepen de regio te verlaten, en de terugkeer van de Yezidi-bevolking te bevorderen. Het akkoord werd tot nog toe slechts gedeeltelijk geïmplementeerd en wordt afgewezen door de groepen die het gebied de facto controleren, met name de PMF en de YBS. De situatie in het district Sinjar blijft bijgevolg gespannen, het bestuurlijke en veiligheidsvacuüm houdt aan, en de milities van de PMF ontwikkelden zich tot een economisch en politiek machtsblok. Er is voorts een aanzienlijke fragmentatie onder de aanwezige veiligheidsactoren.

In de hele provincie Ninewa vinden veiligheidsincidenten plaats. In de periode van januari 2022 tot februari 2023 lag het totaal aantal veiligheidsincidenten waarbij burgerslachtoffers viel, laag. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het gros van de dodelijke slachtoffers die bij veiligheidsincidenten in de provincie valt, tot de strijdende partijen behoort en dat het aandeel burgerslachtoffers beperkt is. Het merendeel hiervan kwam om het leven bij gerichte moorden en ontploffingen van oude munitie of improvised explosive devices (IED's).

ISIS is nog steeds aanwezig in de provincie en gebruikt deze als hun logistieke centrum. De organisatie opereert hoofdzakelijk vanuit rurale gebieden waar de verschillende veiligheidsactoren weinig of geen invloed hebben. Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van ISIS, waren er militaire grondoperaties door de PMF en ISF tegen ISIS, maar ook aanvallen van de terroristische organisatie op de ISF, de PMF en op burgers. Begin 2022 begon de Iraakse overheid met de bouw van een betonnen muur tussen het district Sinjar en Syrië om de infiltratie van ISIS-strijders tegen te gaan.

De Turkse luchtmacht voert aanvallen uit op stellingen van de Koerdische PKK en de aan hen gelieerde YBS in het district Sinjar en in het noordoosten van Ninewa dat onder de controle van de KRG staat. Naar aanleiding van de luchtaanvallen van de Turkse strijdkrachten, stationeerden de PMF meer troepen in het district Sinjar. Uit de beschikbare informatie blijkt dat bij deze luchtaanvallen een beperkt aantal burgerslachtoffers valt.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 nog 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden reeds terug naar hun regio van oorsprong. Na Erbil is Ninewa de provincie waar het meeste IDP's verblijven, om en bij de 250.000 personen. De terugkeerratio voor de provincie Ninewa bedraagt momenteel 75%, wat overeenkomt met 1.9 miljoen personen. Er zijn echter nog 665.253 personen afkomstig uit Ninewa ontheemd, wat veruit het grootste aantal is over al de Iraakse provincies heen. De terugkeerratio varieert per district. Naast stabiele relocatie elders zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheid; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst; een gewijzigde etnisch-religieuze bevolkingssamenstelling; het gebrek aan verzoeningsinitiatieven die potentiële wraakacties dienen op te vangen; en het ontbreken van de nodige documenten worden onder meer aangehaald als obstakels voor terugkeer.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Ninewa, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen

dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Ninewa afkomstige Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Ninewa in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Ninewa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekster, luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op [...] geboren in Rashidiyah in de provincie Ninewa, Irak. U bent een moslima van Koerdische origine. U bent analfabeet en u heeft nooit gewerkt. Uw broer [I.I.] (CG [...], o.v.[...]) verliet Irak in 2006 en kreeg in België de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Bij de inval van de Islamitische Staat (IS) in 2014 vluchtte u samen met uw

ouders, uw zussen [S.I.M.M.] (CG [...], o.v.[...]) en [F.I.M.M.] (CG [...], o.v. [...]), uw broer [S.] en zijn gezin, waaronder uw neef [Z.S.I.M.] (CG [...], o.v.[...]), naar het dorp Bakrama in de Koerdisch Autonome Regio. Jullie gingen in een onafgewerkte woning wonen. Ook daar mochten jullie niet naar buiten aangezien uw grootvader in het verleden in een stammenprobleem verwickeld was. Aangezien de levensomstandigheden in Bakrama zeer moeilijk waren, besloot uw vader met al zijn kinderen en kleinkinderen het land te verlaten. In mei 2019 vertrokken jullie met de bus naar Turkije. In Istanbul gingen jullie op zoek naar een smokkelaar. Aan de grens met Griekenland werden jullie betrapt. Een man naast uw tante [A.] was aan het discussiëren met een Griekse man. De man wilde hem slaan, maar sloeg per ongeluk tegen haar nek. Jullie werden teruggestuurd naar Turkije en reisden opnieuw naar Bakrama. In februari 2020 probeerden jullie opnieuw. Uw tante had echter te veel pijn aan haar nek en ze werd medisch behandeld in Turkije. Jullie keerden terug naar Bakrama waar jullie nog tot oktober 2020 verbleven. In oktober 2020 vertrokken jullie opnieuw met de hele familie. U slaagde er dit keer in samen met uw tantes [A.], [S.] en [F.] om Griekenland te bereiken. Uw ouders, uw broers en zussen en uw grootouders werden echter opnieuw tegengehouden. Uw grootouders wonen momenteel terug in Bakrama. Uw ouders en uw broers en zussen zijn opnieuw vertrokken en bevinden zich ofwel in Turkije ofwel in Griekenland.

U kwam op 11 januari 2021 aan in België. U diende op 13 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legde u een kopie neer van uw identiteitskaart, een kopie van de identiteitskaart van uw vader en een kopie van de woonstkaart van uw vader.

Op 29 september 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). In het kader van uw beroepsprocedure legde u een attest van gezinssamenstelling neer, een internetartikel over de families [T.] en [B.], een brief, foto's en video's over de woning in Bakrama, twee medische attesten over uw tante [A.], een identiteitskaart van uw grootmoeder, medische attesten van uw grootmoeder, identiteitskaarten van familieleden in Zumar en een identiteitskaart en overlijdensakte van [A.]. De RvV weigerde u eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus op 07 maart 2023.

Zonder het Belgisch grondgebied te hebben verlaten, diende u samen met uw familieleden op 2 juni 2023 een volgend verzoek in. In het kader van onderhavig verzoek halen jullie aan dat jullie in maart 2023 na een lange tijd plots terug contact hebben kunnen maken met jullie familieleden en jullie hierbij vernamen dat uw broer [S.] in Turkije zat. Echter, vrijwel meteen nadat jullie terug contact met elkaar hadden, zou hij problemen hebben gekregen. Hashed el Shaabi zou namelijk omstreeks dat moment jullie eigendommen in Mosul ingenomen hebben. [S.] zou omwille van deze problematiek zijn teruggekeerd naar Irak in april 2023 maar zou zijn aangehouden aan de grens tussen Turkije en Irak. Er zouden hierbij arrestatiebevelen uitgevaardigd zijn tegen [A.], tegen [S.] en tegen [I.].

Ter staving van uw volgende verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie van uw identiteitskaart, een attest van gezinssamenstelling, een begeleidend schrijven van uw advocaat, een arrestatiebevel voor [S.], een arrestatiebevel voor [I.], een arrestatiebevel voor [A.], een volmacht van [S.], een volmacht van [I.], een eigendomsakte van [A.], een eigendomsakte van [S.], een DHL verzendingsnota, een internet artikel, een facebookpost van een nieuwssite en een DNA-onderzoek en medische attesten voor uw zus [A.].

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

U baseert zich bij uw volgend verzoek gedeeltelijk opnieuw op de asielmotieven die u in het verleden al heeft uiteengezet meer bepaald de bloedwraak.

Dient in dit verband te worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar u er niet in geslaagd was aannemelijk te maken dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie diende te koesteren of dat u er een reëel risico liep op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet. Verder oordeelde het CGVS dat er op dat moment voor burgers in Ninewa geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestond.

Deze beslissing en haar motieven werden in beroep door de RvV bevestigd en overgenomen. Inzake de documenten die u neerlegde in het kader van de beroepsprocedure oordeelde de RvV dat deze geen informatie verschaffen over de door u ingeroepen asielmotieven. De RvV kwam tot de conclusie dat u geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie diende te koesteren of dat u een reëel risico liep op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet. U ging niet in cassatieberoep.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot dit verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Wat betreft uw volgende verzoek verwijst u naar een vrees in uw hoofde en in die van uw familieleden omwille van de eigendommen die door Hashed el Shaabi in de regio zouden ingepalmd zijn (DZV [Z.], [S.], [F.], [A.] vraag 17/19). Wat dit betreft kan verwezen worden naar de motivering in hoofde van uw neef [M.Z.S.I.]:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De derde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op [...] geboren in Rashidiyah in de provincie Ninewa, Irak. U bent een moslima van Koerdische origine. U bent analfabeet en u heeft nooit gewerkt. Uw broer [I.I.] (CG [...], o.v.[...]) verliet Irak in 2006 en kreeg in België de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Bij de inval van de Islamitische Staat (IS) in 2014 vluchtte u samen met uw ouders, uw zussen [A.I.M.M.] (CG [...], o.v.[...]) en [S.I.M.M.] (CG [...], o.v. [...]), uw broer [S.] en zijn gezin, waaronder uw neef [Z.S.I.M.] (CG [...], o.v.[...]), naar het dorp Bakrama in de Koerdisch Autonome Regio. Jullie gingen in een onafgewerkte woning wonen. Ook daar mochten jullie niet naar buiten aangezien uw grootvader in het verleden in een stammenprobleem verwickeld was. Aangezien de levensomstandigheden in Bakrama zeer moeilijk waren, besloot uw vader met al zijn kinderen en kleinkinderen het land te verlaten. In mei 2019 vertrokken jullie met de bus naar Turkije. In Istanbul gingen jullie op zoek naar een smokkelaar. Aan de grens met Griekenland werden jullie betrapt. Een man naast uw tante [A.] was aan het discussiëren met een Griekse man. De man wilde hem slaan, maar sloeg per ongeluk tegen haar nek. Jullie werden teruggestuurd naar Turkije en reisden opnieuw naar Bakrama. In februari 2020 probeerden jullie opnieuw. Uw tante had echter te veel pijn aan haar nek en ze werd medisch behandeld in Turkije. Jullie keerden terug naar Bakrama waar jullie nog tot oktober 2020 verbleven. In oktober 2020 vertrokken jullie opnieuw met de hele familie. U slaagde er dit keer in samen met uw tantes [A.], [S.] en [F.] om Griekenland te bereiken. Uw ouders, uw broers en zussen en uw grootouders werden echter opnieuw tegengehouden. Uw grootouders wonen momenteel terug in Bakrama. Uw ouders en uw broers en zussen zijn opnieuw vertrokken en bevinden zich ofwel in Turkije ofwel in Griekenland.

U kwam op 11 januari 2021 aan in België. U diende op 13 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legde u een kopie neer van uw identiteitskaart, een kopie van de identiteitskaart van uw vader en een kopie van de woonstkaart van uw vader.

Op 29 september 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). In het kader van uw beroepsprocedure legde u een attest van gezinssamenstelling neer, een internetartikel over de families [T.] en [B.], een brief, foto's en video's over de woning in Bakrama, twee medische attesten over uw tante [A.], een identiteitskaart van uw grootmoeder, medische attesten van uw grootmoeder, identiteitskaarten van familieleden in Zummar en een identiteitskaart en overlijdensakte van [A.]. De RvV weigerde u eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus op 7 maart 2023.

Zonder het Belgisch grondgebied te verlaten diende u samen met uw familieleden op 2 juni 2023 een volgend verzoek in. In het kader van onderhavig verzoek halen jullie aan dat jullie in maart 2023 na een lange tijd plots terug contact hebben kunnen maken met jullie familieleden en jullie hierbij vernamen dat uw broer [S.] in Turkije zat. Echter, vrijwel meteen nadat jullie terug contact met elkaar hadden, zou hij problemen hebben gekregen. Hashed el Shaabi zou namelijk omstreeks dat moment jullie eigendommen in Mosul ingenomen hebben. [S.] zou omwille van deze problematiek zijn teruggekeerd naar Irak in april 2023 maar zou zijn aangehouden aan de grens tussen Turkije en Irak. Er zouden hierbij arrestatiebevelen uitgevaardigd zijn tegen [A.], tegen [S.] en tegen [I.].

Ter staving van uw volgende verzoek legt u volgende documenten neer een kopie van uw identiteitskaart, een gezinssamenstelling (o), een begeleidend schrijven van uw advocaat, een arrestatiebevel voor [S.], een arrestatiebevel voor [I.], een arrestatiebevel voor [A.], een volmacht van [S.], een volmacht van [I.], een eigendomsakte van [A.], een eigendomsakte van [S.], een DHL verzendingsnota, een internet artikel, een facebookpost van een nieuwssite en een DNA onderzoek en medische attesten voor uw zus [A.].

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

U baseert zich bij uw volgend verzoek gedeeltelijk opnieuw op de asielmotieven die u in het verleden al heeft uiteengezet meer bepaald de bloedwraak.

Dient in dit verband te worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar u er niet in geslaagd was aannemelijk te maken dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie diende te koesteren of dat u er een reëel risico liep op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet. Verder oordeelde het CGVS dat er op dat moment voor burgers in Ninewa geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestond.

Deze beslissing en haar motieven werden in beroep door de RvV bevestigd en overgenomen. Inzake de documenten die u neerlegde in het kader van de beroepsprocedure oordeelde de RvV dat deze geen informatie verschaffen over de door u ingeroepen asielmotieven. De RvV kwam tot de conclusie dat u geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie diende te koesteren of dat u een reëel risico liep op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet. U ging niet in cassatieberoep.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot dit verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Wat betreft uw volgende verzoek verwijst u naar een vrees in uw hoofde en in die van uw familieleden omwille van de eigendommen die door Hashed el Shaabi in de regio zouden ingepalmd zijn (DZV [Z.], [S.], [F.], [A.] vraag 17/19). Wat dit betreft kan verwezen worden naar de motivering in hoofde van uw neef [M.Z.S.I.]:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan

blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De vierde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van derde verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op [...] geboren in Rashidiyah in de provincie Ninewa, Irak. U bent een moslima van Koerdische origine. U bent analfabeet en u heeft nooit gewerkt. Uw broer [I.I.] (CG [...], o.v.[...]) verliet Irak in 2006 en kreeg in België de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Bij de inval van de Islamitische Staat (IS) in 2014 vluchtte u samen met uw ouders, uw zussen [A.I.M.M.] (CG [...], o.v. [...]) en [F.I.M.M.] (CG [...], o.v. [...]) uw broer [S.] en zijn gezin, waaronder uw neef [Z.S.I.M.] (CG [...], o.v.[...]), naar het dorp Bakrama in de Koerdisch Autonome Regio. Jullie gingen in een onafgewerkte woning wonen. Ook daar mochten jullie niet naar buiten aangezien uw grootvader in het verleden in een stammenprobleem verwickeld was. Aangezien de levensomstandigheden in Bakrama zeer moeilijk waren, besloot uw vader met al zijn kinderen en kleinkinderen het land te verlaten.

In mei 2019 vertrokken jullie met de bus naar Turkije. In Istanbul gingen jullie op zoek naar een smokkelaar. Aan de grens met Griekenland werden jullie betrapt. Een man naast u was aan het discussiëren met een Griekse man. De man wilde hem slaan, maar sloeg per ongeluk tegen uw nek. Jullie werden teruggestuurd naar Turkije en reisden opnieuw naar Bakrama. In februari 2020 probeerden jullie opnieuw. U had echter te veel pijn aan uw nek en u werd medisch behandeld in Turkije. Jullie keerden terug naar Bakrama waar jullie nog tot oktober 2020 verbleven. In oktober 2020 vertrokken jullie opnieuw met de hele familie. U slaagde er dit keer in om samen met uw zussen [S.] en [F.] en uw neef [Z.] Griekenland te bereiken. Uw ouders, uw broers en zussen en uw grootouders werden echter opnieuw tegengehouden. Uw grootouders wonen momenteel terug in Bakrama. Uw ouders en uw broers en zussen zijn opnieuw vertrokken en bevinden zich ofwel in Turkije ofwel in Griekenland. U kwam op 11 januari 2021 aan in België. U diende op 13 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legt u een kopie neer van uw identiteitskaart, een kopie van de identiteitskaart van uw vader en een kopie van de woonstkaart van uw vader.

Op 29 september 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). In het kader van uw beroepsprocedure legde u een attest van gezinssamenstelling neer, een internetartikel over de families [T.] en [B.], een brief, foto's en video's over de woning in Bakrama, twee medische attesten, een identiteitskaart van uw grootmoeder, medische attesten van uw grootmoeder, identiteitskaarten van familieleden in Zummar en een identiteitskaart en overlijdensakte van [A.]. De RvV weigerde u eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus op 7 maart 2023.

Zonder het Belgisch grondgebied te verlaten diende u samen met uw familieleden op 2 juni 2023 een volgend verzoek in. In het kader van onderhavig verzoek halen jullie aan dat jullie in maart 2023 na een lange tijd plots terug contact hebben kunnen maken met jullie familieleden en jullie hierbij vernamen dat uw broer [S.] in Turkije zat. Echter, vrijwel meteen nadat jullie terug contact met elkaar hadden, zou hij problemen hebben gekregen. Hashed el Shaabi zou namelijk omstreeks dat moment jullie eigendommen in Mosul ingenomen hebben. [S.] zou omwille van deze problematiek zijn teruggekeerd naar Irak in april 2023 maar zou zijn aangehouden aan de grens tussen Turkije en Irak. Er zouden hierbij arrestatiebevelen uitgevaardigd zijn tegen [A.], tegen [S.] en tegen [I.].

Ter staving van uw volgende verzoek legt u volgende documenten neer een kopie van uw identiteitskaart, een attest van gezinssamenstelling, een begeleidend schrijven van uw advocaat, een arrestatiebevel voor [S.], een arrestatiebevel voor [I.], een arrestatiebevel voor u, een volmacht van [S.], een volmacht van [I.], een eigendomsakte van u, een eigendomsakte van [S.], een DHL verzendingsnota, een internet artikel, een facebookpost van een nieuwssite en een DNA onderzoek en medische attesten van u.

B. Motivering

In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw administratief dossier is immers gebleken dat u niet in staat was om de dossierbehandelaar op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) te woord te staan. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend, en liet u zich bijstaan door uw neef [Z.], die in uw plaats antwoord gaf op de gestelde vragen. U liet voorts optekenen dat u zich volledig aansluit bij de verklaringen die er door uw neef en uw zussen afgelegd werden. Het CGVS baseert zich, daar u zich op dezelfde motieven als de rest van uw familieleden baseert, op deze verklaringen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

U baseert zich bij uw volgend verzoek gedeeltelijk opnieuw op de asielmotieven die u in het verleden al heeft uiteengezet meer bepaald de bloedwraak.

Dient in dit verband te worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar u er niet in geslaagd was aannemelijk te maken dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie diende te koesteren of dat u er een reëel risico liep op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet. Verder oordeelde het CGVS dat er op dat moment voor burgers in Ninewa geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestond.

Deze beslissing en haar motieven werden in beroep door de RvV bevestigd en overgenomen. Inzake de documenten die u neerlegde in het kader van de beroepsprocedure oordeelde de RvV dat deze geen informatie verschaffen over de door u ingeroepen asielmotieven. De RvV kwam tot de conclusie dat u geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie diende te koesteren of dat u een reëel risico liep op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet. U ging niet in cassatieberoep.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot dit verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Wat betreft uw volgende verzoek verwijst u naar een vrees in uw hoofde en in die van uw familieleden omwille van de eigendommen die door Hashed el Shaabi in de regio zouden ingepalmd zijn (DZV [Z.], [S.], [F.], [A.] vraag 17/19). Wat dit betreft kan verwezen worden naar de motivering in hoofde van uw neef [M.Z.S.I.]:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij betogen dat er geen drastische discrepantie in hun verklaringen zit daar zij allen verklaren dat hun gronden in beslag werden genomen door Hashed el Shaabi en dat Sal.M. gearresteerd werd omdat hij de vrijgave van deze goederen opeiste. Zij menen hun verklaringen te staven met stukken, gezien deze aantonen dat zij eigenaars zijn van de gronden, dat er volmachten opgemaakt werden teneinde over deze goederen te kunnen beschikken, dat er arrestatiebevelen uitgevaardigd werden en dat de houding van Hashed el Shaabi met betrekking tot de inbeslagname van goederen algemeen bekend is. Zij menen dat het algemeen bekend is dat onroerende goederen in de provincie Ninewa in Irak door Hashed el Shaabi in beslag genomen worden en dat de vrijgave bemoeilijkt wordt gezien Hashed el Shaabi deel uitmaakt van de huidige regering.

Voorts benadrukken zij dat de opmaak van de volmachten op verschillende tijdstippen gebeurde, dat de inbeslagname van goederen in de provincie Ninewa voornamelijk plaatsvond in de zomer van 2017 en dat deze opgemaakt werden door een notaris; een onafhankelijke instantie die niet aangesloten is bij het huidige regime.

Zij stellen dat zij van tevoren wisten dat de volmacht van 2023 tot doel had de gronden te beheren en dat de andere verklaring van Z.M. (opeisen in plaats van verkopen) hieraan niets verandert.

Volgens hen had de commissaris-generaal de inhoud van de arrestatiebevelen moeten onderzoeken en moeten toetsen aan de door hen afgelegde verklaringen. Zij merken op dat de verwijzing naar artikel 457 van het Iraakse wetboek impliceert dat de arrestatiebevelen wel degelijk betrekking hebben op de inbeslagname van goederen. Zij stippen aan dat de waarheid in die bevelen verdraaid wordt door Hashed el Shaabi, die zich beschouwt als eigenaar van de gronden.

Zij geven toe dat de door hen voorgelegde artikelen niet rechtstreeks aantonen dat zij persoonlijk getroffen werden door de inbeslagname van de goederen door Hashed el Shaabi. Deze artikelen tonen volgens hen aan dat dit een bekend fenomeen is dat niet ontkend mag worden. Zij menen dat deze artikelen minstens als begin van bewijs dienen ter versterking van hun verklaringen.

Zij werpen op dat gezien de commissaris-generaal aanvaardt dat de DNA-tests de twijfel omtrent hun bloedband wegneemt, dit in zijn geheel dient te worden bekeken in de zin dat hen, ook voor wat hun andere verklaringen betreft, minstens het voordeel van de twijfel dient worden toegekend.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stukken neergelegd.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet

noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (Hof van Justitie 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (Hof van Justitie, 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (Hof van Justitie 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (Hof van Justitie 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (Hof van Justitie 9 september 2021, XY t. *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (Hof van Justitie, 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de determinerende motieven van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om

internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van dien aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van de nieuwe elementen

5.1. In het kader van hun eerste beschermingsverzoek verklaren verzoekers dat zij Irak verlaten hebben omwille van de bloedwraak waarin hun familie reeds jarenlang zou zijn verwickeld. De commissaris-generaal weigert bij beslissing van 26 september 2022 de vluchtelingenstatus omdat (i) verzoekers niet in staat zijn enige details te verschaffen over de bloedwraakkwestie die hen noopte tot het verlaten van hun land van herkomst; (ii) hun verklaringen over hun verblijf in Bakrama niet overtuigend zijn; (iii) er geen geloof gehecht wordt aan verzoekers' onderlinge familieband en de door hen geschetste familiesamenstelling; (iv) hun verklaringen over hun (gebrek aan) documenten niet geloofwaardig geacht worden; (v) de door hen voorgelegde documenten voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. Na beroep treedt de Raad voorgaande motieven bij in zijn arrest nr. 285.807 van 7 maart 2023.

5.2. In het kader van hun huidige en tweede beschermingsverzoek verklaren verzoekers dat hun problemen, zoals uiteengezet in het kader van hun eerste beschermingsverzoek, nog steeds actueel zijn. Zij voegen toe dat zij in maart 2023, na een lange tijd, plots terug contact hebben kunnen maken met S.M. en zij hierbij vernamen dat hij veilig in Turkije verblijft. Zij voeren aan dat S.M., kort na dit eerste contact, problemen kreeg met Hashed el Shaabi omdat zij hun eigendommen in Mosul in beslag zouden genomen hebben. Zij vervolgen dat S.M. omwille van deze problematiek in april 2023 terugkeerde naar Irak, maar dat hij

aangehouden werd aan de grens tussen Turkije en Irak en dat hij sindsdien vermist is. Er zouden arrestatiebevelen uitgevaardigd zijn tegen A.M., S.M., en tegen I.M.. Ter staving van hun beschermingsverzoek leggen zij volgende documenten neer: een kopie van de identiteitskaart van Z.M., een attest van gezinssamenstelling, een begeleidend schrijven van hun advocaat, een arrestatiebevel voor S.M., een arrestatiebevel voor I.M., een arrestatiebevel voor A.M., een volmacht van S.M., een volmacht van I., een eigendomsakte van A.M., een eigendomsakte van S.M., een DHL verzendingsnota, een internet artikel, een facebookpost van een nieuwssite en een DNA-onderzoek en medische attesten voor A.M..

De kernvraag is of de door verzoekers ingeroepen elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen.

5.3. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op terechte wijze dat verzoekers' volgende verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk moeten worden verklaard omdat zij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen en dat de commissaris-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

Verzoekers brengen geen overtuigende argumenten bij die het geheel van motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij geen nieuwe elementen of feiten hebben aangebracht, kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoekers toe om voormelde motieven van de bestreden beslissingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter zoals hierna zal blijken, in gebreke blijven.

5.3.1. Verzoekers verwijzen in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming enerzijds naar de problemen omwille van een bloedwraakkwestie, zoals uiteengezet in het kader van hun eerste beschermingsverzoek, en anderzijds naar hun problemen in verband met hun eigendommen in Irak (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek 10.07.23, Z.M., A.M., Sam.M., F.M., vraag 20).

5.3.1.1. Het asielrelaas van verzoekers, zoals uiteengezet in het kader van hun eerste beschermingsverzoek, werd reeds beoordeeld door de commissaris-generaal bij beslissing van 26 september 2022 en door de Raad bij arrest nr. 285.807 van 7 maart 2023. De Raad oordeelde dat verzoekers hun problemen ingevolge bloedwraak op geen enkele wijze aannemelijk konden maken. De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld. Die elementen moeten immers als vaststaand worden beschouwd, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, tenzij de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de determinerende motieven van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

Waar verzoekers zich louter en zonder meer vasthouden aan hun eerder uiteengezette ongeloofwaardig bevonden verklaringen, werpen zij geen ander licht op de reeds gedane beoordeling en brengen zij geen nieuwe elementen bij die de kans aanzienlijk groter maken om in aanmerking te komen voor de internationale beschermingsstatus.

5.3.1.2. Verzoekers verklaren voorts dat zij gevaar lopen omdat Hashed el Shaabi hun eigendommen ingenomen hebben en omdat er arrestatiebevelen uitgevaardigd zijn tegen drie leden van de familie (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek 10.07.23, Z.M., vraag 17 en 20).

Het loutere gegeven dat zij nu pas vermelden dat zij eigendommen hebben in Irak en slechts summier verwijzen naar de problemen die zij dienaangaande ondervonden hebben, zoals de commissaris-generaal terecht aanstipt in de bestreden beslissingen, is niet determinerend om hun relaas hieromtrent als ongeloofwaardig te beschouwen, maar betreft wel een element dat, in het licht van de reeds vastgestelde ernstige ongeloofwaardigheid van hun initiële asielmotieven, moet worden meegenomen in de algemene geloofwaardigheidsbeoordeling.

Die geloofwaardigheid wordt ondermijnd door verzoekers' tegenstrijdige verklaringen aangaande de problemen met de eigendommen en de daaropvolgende arrestatie van S.M. Eerste verzoeker verklaart dat zijn grootvader aan zijn vader liet weten dat er een advocaat zou worden aangesteld om hun eigendommen

te verkopen zodat zijn vader iets zou kunnen opstarten in Turkije. Hij voegt toe dat zijn grootvader zijn vader terug contacteerde met de boodschap dat de advocaat geen actie kon ondernemen, aangezien de eigendommen in beslag genomen waren door de Hashed el Shaabi militie. Hierna zou zijn vader in april 2023 boos en zonder nadenken vertrokken zijn naar Irak, waarna hij zou zijn aangehouden aan de grens. Verzoeker stelt dat hij via zijn vaders advocaat vernam dat ze hem pas zouden vrijlaten als hij zijn eigendommen aan de militie overhandigd heeft (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek 10.07.23, Z.M., vraag 13 en 20). Daargelaten de terechte opmerking in de bestreden beslissingen, dat deze vrijheidsvoorwaarde volstrekt onlogisch is gezien Hashed el Shaabi de eigendommen reeds ingepalmd had, strookt dit niet met de verklaringen van tweede en derde verzoekster. Zij stellen dat hun broer vermist is en dat zij sinds zijn aanhouding aan de grens op 4 april 2023 niets meer van hem vernomen hebben en dat ze niet weten of hij nog leeft (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek 10.07.23, Sam.M. en F.M., vraag 13 en 20). Dat eerste verzoeker aangeeft dat er voorwaarden zijn voor zijn vaders vrijlating, terwijl er volgens zijn tantes geen contact meer was sinds diens aanhouding, tast de geloofwaardigheid van hun relaas ten stelligste aan. Het minimaliseren van deze tegenstrijdigheid door te stellen dat dit geen drastische discrepantie betreft en dat zij wel allen verklaard hebben dat hun gronden in beslag genomen zijn door Hashed el Shaabi betreft allerminst een dienstig verweer. Er kan immers worden verwacht dat verzoekers dermate essentiële informatie waarheidsgetrouw kunnen weergeven; de gebeurtenissen die S.M. overkomen zijn, betreffen immers het kernaspect van hun voorliggend beschermingsverzoek.

De door verzoekers neergelegde documenten zijn enerzijds niet voldoende om voorgaande vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen en de tegenstrijdigheden met betrekking tot de problemen met hun eigendommen op te heffen en anderzijds *an sich* evenmin van die aard om hun asielrelaas te onderbouwen. Hoewel verzoekers aangeven dat hun eigendommen in beslag genomen werden door aanhangers van Hashed el Shaabi en dat hun advocaat dit tevergeefs trachtte recht te zetten via het registratiekantoor wat uitmondde in een gerechtelijke vervolging voor A.M., S.M. en I.M. (AD CGVS, map Z.M., documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3), laat de inhoud van de documenten niet toe om dergelijke conclusies te trekken.

De twee eigendomsaktes vermelden dat A.M. op 3 april 2013 en S.M. op 30 juni 2013 eigenaars werden van een stuk grond (AD CGVS, map Z.M., documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 8 en 9). In het begeleidend schrijven van verzoekers' advocaat staat te lezen dat de bijzondere volmacht die dateert van 14 mei 2013 wordt verleend door A.M. en aan haar vader, I.M., het recht geeft om onroerende goederen te verkopen (AD CGVS, map Z.M., documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3). De bijzondere volmacht van 30 oktober 2018 wordt verleend door S.M. en verleent aan zijn vader, I.M., het recht om zijn onroerende goederen te verkopen. De volmacht van 22 maart 2023 wordt verleend door I.M. aan een advocaat teneinde over de onroerende goederen op naam van A.M. en S.M. te kunnen beschikken (AD CGVS, map Z.M., documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 6 en 7). De eigendomsaktes en de volmachten geven echter geen zicht op de concrete problemen met Hashed el Shaabi waarvan verzoekers melding maken. Dat zij opgemaakt werden op verschillende tijdstippen en door een onafhankelijke notaris evenmin. Zoals terecht wordt opgemerkt door de commissaris-generaal, zijn verzoekers bovendien niet eenduidig over de redenen voor de opmaak van de volmacht van 2023. Volgens Z.M. werd de volmacht opgesteld teneinde de eigendommen van zijn vader en zijn tante te kunnen opeisen, terwijl dit volgens Sam.M. en F.M. opgesteld werd om hun eigendommen via een advocaat te kunnen verkopen (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek 10.07.23, Z.M. Sam.M. en F.M., vraag 17 en 19). Door louter te stellen dat dit verschil niets verandert aan het doel van de volmachten, zijnde het beheer van de gronden, slagen verzoekers er niet in deze tegenstrijdigheid te verklaren.

Aan de drie arrestatiebevelen in hoofde van A.M., S.M. en I.M. (AD CGVS, map Z.M., documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 4 en 5 en map A.M. documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5) kan slechts beperkte bewijswaarde gegeven worden nu zij enkel in kopie voorgelegd worden en niet in origineel. De authenticiteit en de herkomst van deze documenten kan dan ook niet nagegaan worden, daar kopieën gemakkelijk door knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar zijn en bovendien door het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt. Uit de algemene informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt voorts dat in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten, waardoor nagenoeg alle documenten kunnen worden vervalst of aangekocht zodat de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief is (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 8 "*CO/ Focus Irak: corruptie en documentenfraude van 20 mei 2021 (update)*"). Waar verzoekers de mening zijn toegedaan dat de commissaris-generaal de door hen neergelegde documenten zomaar ter zijde heeft geschoven omwille van de beperkte bewijswaarde zonder de inhoud te onderzoeken, kunnen zij allerminst gelijk worden gegeven. Verzoekers gaan er met deze kritiek aan voorbij dat wel degelijk gemotiveerd werd omtrent de inhoud van de arrestatiebevelen. Er wordt benadrukt dat er uit deze stukken evenmin kan worden afgeleid dat Hashed el Shaabi hun eigendommen in beslag genomen heeft. De vermelding van artikel 457 van de Iraakse strafwet, dat zou stellen dat er een gevangenisstraf voorzien wordt voor het schuldig maken aan het beheren of beschikken van een goed zonder de eigenaar te zijn, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Zelfs als dit artikel effectief dit zou impliceren, wat niet te verifiëren is, zegt dit nog steeds niets over een inbeslagname van de goederen door Hashed el Shaabi en over welke goederen dit dan zou gaan.

De nieuwsartikelen (AD CGVS, map Z.M., documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 11 en 12) schetsen weliswaar een algemeen beeld over de problematiek waarbij eigenaars van onroerende goederen, die hun inbeslaggenomen eigendommen komen opeisen, gerechtelijk vervolgd worden omdat de beslagleggers aanhangers van het sjiiitische regime betreffen, doch hebben op geen enkele wijze betrekking op de persoonlijke situatie van verzoekers. Verzoekers komen in het verzoekschrift ook niet verder dan op algemene wijze te stellen dat deze problematiek een bekend fenomeen is om vervolgens zonder meer te concluderen dat dit dient als een begin van bewijs dat hun verklaringen alleen maar versterkt.

De medische DNA-tests tonen inderdaad aan dat er niet langer twijfels zijn omtrent de bloedband tussen verzoekers (AD CGVS, map Z.M., documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 13), doch volstaat niet om de geloofwaardigheid van verzoekers' verklaringen te herstellen en kortweg te besluiten dat hen het voordeel van de twijfel dient te worden verleend.

In de bestreden beslissingen wordt op gedegen wijze uiteengezet dat ook de overige documenten, zijnde de identiteitskaarten, het attest van gezinssamenstelling, de DHL verzendingsnota en de medische attesten van A.M. (AD CGVS, map Z.M., documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1, 2 en 10 en map A.M., documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 7, 9 en 10), niet kunnen leiden tot een andersluidende appreciatie. Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig en worden door verzoekers in zijn geheel onbesproken gelaten, waardoor zij overeind blijven.

Hoewel verzoekers zich ingespannen hebben om documentaire bewijzen voor te leggen, volstaan deze documenten omwille van hun inhoud en relatieve bewijswaarde en omwille van de summiere en onderling tegenstrijdige verklaringen aldus niet om beschouwd te worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor de internationale beschermingsstatus.

5.3.2. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoekers betwisten de vaststelling in de bestreden beslissingen, dat er heden in Irak geen situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, niet. In hoofde van verzoekers kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen. Evenmin betwisten zij de vaststelling dat er actueel in de provincie Ninewa geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar Ninewa louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin persoonlijke omstandigheden aan die tot gevolg hebben dat zij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De motieven dienaangaande in de bestreden beslissingen worden door verzoekers geheel onbesproken gelaten en worden integraal overgenomen.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Alles samen genomen treedt de Raad de commissaris-generaal bij in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekers werden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van de diezelfde wet, in aanmerking komen.

5.5. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers volgende verzoeken om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

5.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers door de DVZ werden gehoord. Tijdens hun gehoor kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Badini machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Hun betoog, dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 774 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een vierde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO